

Útmutatás a hivatkozásokhoz (Pécs zenei élete 2013-tól napjainkig, 2023)

Tisztelettel kérjük a hivatkozások megadott módját betartani szíveskedjenek. A tanulmányok kiadásához szerkesztéséhez elengedhetetlenül szükséges az egységes jegyzetelés.

1.) A legegyszerűbb esetek:

- **Kárpáti János: *Bartók kamarazenéje*. Budapest: Zeneműkiadó, 1976, 90–91.**
- Ha a megelőző jegyzetben ugyanerre a műre hivatkoztunk: **Uott, 129.**
- Ha a szerzőnek csak egy műve szerepel a jegyzetekben, és nem a megelőző jegyzetben fordult elő:
Kárpáti: i. m., 346.
- Ha a szerzőnek több műve is szerepel a jegyzetekben, és az adott mű nem a megelőző jegyzetben fordult elő: **Kárpáti: *Bartók kamarazenéje*, 101–102.**
- Ha a megelőző jegyzetben ugyanannak a szerzőnek egy más műve szerepelt:
Uó: *Bartók kamarazenéje*. Budapest:.....stb. (teljes címléírás)
- Ha egy műre nagyon gyakran hivatkozunk a jegyzetekben, akkor az első előfordulásnál, a címléírás után adhatunk egy rövidítést: **(A továbbiakban: Bkamz.)**

Figyelem! Az oldalszámok, illetve évszámok között mindig hosszú kötőjelet írunk!

2.) Többszerzős mű:

- **Olosz Katalin–Almási István: *Magyargyerőmonostori népköltészet*. Bukarest: Irodalmi Kiadó, 1969, 25–30.**
Tehát a két szerző neve közti gondolatjel előtt és után nincs szóköz.

3.) Szerkesztő, közreadó, fordító:

***Bartók Béla családi levelei*. Szerk. ifj. Bartók Béla. Budapest:.....stb.**

Általános alapelv: a szerkesztő vagy fordító, az esetleges sorozatcím stb. után mindig pontot teszünk. Tehát a kiadó és az utána következő adatok után van vessző, előtte minden információ után pont.

4.) Idegen nyelven:

Matthew Head: “Haydn’s exoticisms. ‘Difference’ and the Enlightenment”. In: *The Cambridge Companion to Haydn*. Ed. Caryl Clark. Cambridge: Cambridge University Press, 2005, 84.

A főcím és az alcím közé pontot teszünk. Idegen nyelvű könyveknél azt, hogy „szerkesztette” vagy „közreadta”, az adott nyelven, rövidítve írjuk, pl. Ed., Hrsg. – by, illetve von nélkül!

5.) Folyóiratcikk, ill. tanulmánykötet része:

– Erdélyi-Molnár Klára: „Bartók Béla szlovák népdalfeldolgozásainak dallamanyaga”, *Magyar Zene* LII/1. (2014. február), 99–119., ide: 112.

Bartók Béla: „Magyar népzene és új magyar zene”. In: *Bartók Béla írásai* 1, 129–137., ide: 133.

Második előfordulástól (ha az adott szerzőnek több művére is hivatkozik a szerző):

Bartók: *Magyar népzene és új magyar zene*, 130. (Tehát a rövidített címet mindig kurziváljuk, akkor is, ha eredetileg idézőjelben volt.)

Ha egy szerzőtől csak egy műre hivatkozik a szerző, akkor Bartók: i. m., 130.

Figyelem! A folyóiratcikkekénél az idézőjeles cím után vesszőt, a tanulmánykötetekenél viszont pontot teszünk! A pont ill. vessző mindig az idézőjel után jön.

Ha egy lábjegyzeten belül több műre hivatkozunk, az egyes műveket pontosvesszővel választjuk el egymástól.

6.) Sorozatcímek:

Csomasz Tóth Kálmán: *A XVI. század magyar dallamai*. Budapest: Akadémiai Kiadó, 1958 (Régi Magyar Dallamok Tára, I.), 25.

Vagyis a sorozatcímet az évszám után, zárójelben írjuk, utána vesszőt teszünk.

7.) Többkötetes művek

– Szerző: *Cím*, I. Hely: Kiadó, év, oldalszám.

Tehát a kurzív cím után vesszőt teszünk, és utána jön a kötet száma (ez már nem kurzív) – arab vagy római szám, lehetőleg aszerint, ahogyan a kiadványon szerepel.

8.) Ha egymás utáni két vagy több lábjegyzetben hivatkozik ugyanarra a műre a szerző:

Uott, 130.

Ha ugyanannak a szerzőnek két különböző műve jön egymás után:

Uó: stb. Ha nem két külön lábjegyzetben jön a két mű, hanem egy jegyzeten belül, akkor az első címléírása után pontosvessző, majd kisbetűvel uó: stb.